

§. 212. 1. **Ε**πειδὴ καὶ εἶπομεν (§. 205.) ὅτι ἡ Οὐγγαρία ἀνάγεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Γερμανίας, διὰ τὸ ἐκείναμεν εὐλογον νὰ ὀμιλήσωμεν πρῶτον δι' αὐτὴν, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, καταγράφοντες ἐν πρῶτον ἐν τὰ μέρη τῆς ἡ Οὐγγαρία, ἣτις παρὰ τῆς ἐντοπίων Μαντσαρνομάζεται, δεῦν εἶναι μόνον μία Ἐπαρχία, ἀλλὰ πολλὰ, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ὠνομάσθησαν Οὐγγροὶ ἀπὸ τῆς Οὐννης, οἱ τινες ἦσαν Γένος Θηριῶδες, καὶ ἔχθρον ἀσπονδον τῆς Ἑλλήνων, ἀπὸ τῆς Μαιῶν ἐν Λίμνην καταγόμενον. Ἡ Οὐγγαρία τὸ πάλαι ἐλέγετο Παρονία, ἐκ τῆς πρώτων αὐτῆς κατοίκων τῆς Παριόνων, οἱ τινες ἦσαν Γένος Κελτικόν. Ἡ Οὐγγαρία ὑπόκειται εἰς ἴδιον Βασιλέα, ὁ θρόνος τῆς ὁποίας ὑπάγει καὶ διαδοχὴν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας εἶναι ὁ Καῖσαρ τῆς Ἀυστρίας, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται ἡ Ἰλλυρία, ἡ Κροατία, ἡ Δαλματία, ἡ Σλαβονία, καὶ ἡ Τρανσυλβανία, κτλ.

2. **Σύνορα.** Ἡ Οὐγγαρία περαιοῖται κατὰ ἄνατολάν, ἀπὸ τὴν Βλαχομπογδανίαν, ἀπὸ νότον, ἀπὸ τῆς Κροατίας καὶ Σερβίας. πρὸς δυσμὰς, ἀπὸ τῆς Ἀυστρίας καὶ Στιρίας, καὶ πρὸς ἄρκτον, ἀπὸ τὴν Πολωνίαν, κτλ.

3. **Μέγεθος.** Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μέγιστον μῆκος αὐτῆς εἶναι μιλίων 400, τὸ δὲ μέγιστον πλάτος 300. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Οὐγγαρίας περιέχει μίλια τετραγωνικὰ 17,000, καὶ ἐπέκεινα.

4. **Ὅρη.** Τὸ μεγαλύτερον ὄρος τῆς Οὐγγαρίας εἶναι τὸ Καρπάθιον, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφή πάντοτε εἶναι σκεπασμένη μετὰ τὴν λευκοτάτην χιόνα. διαρεῖ τὴν Οὐγγαρίαν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, οἱ κλάδοι τῆς

ὅποια συνάπτονται μὲ τὰς περιφήμους Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας, καὶ μὲ τὰ λοιπὰ ὄρη τῆς Γερμανίας. Τὸ ὄρος τὸτο περικυκλῶνει τὴν Οὐγγαρίαν εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου.

5. Ὑδάτα. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Οὐγγαρίας εἶναι γνωστὸς εἰς ἄλλες, ἐπειδὴ καὶ εἶναι εὐδαμαστὸς Δάναβις, αἱ πηγαὶ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται εἰς τὰς ὑψηλὰς Ἀλπεις τῶν Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν. Οὗτος ὁ ποταμὸς ρέων διὰ τῆς Γερμανίας, ποτίζει τὴν Οὐγγαρίαν, σφρομόμενος καὶ περισφροόμενος εἰς σχῆμα τῶς μεγάλης, δέχεται ἐν ἑαυτῷ τὸν Δραῦον τὸν Σαῦον, τὸν Τάιν, καὶ Μάρον τὰς ποταμῆς, καὶ ἕτω διαρῶν τὴν Βλαχομπουδαίαν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, χυέται εἰς τὸν Εὐξείνον Πόντον. Παρὰ τῶν τούτων ποταμῶν, ἡ Οὐγγαρία ἔχει καὶ τινὰς λίμνας μεγάλας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶναι ἡ Πλαντεζέη ἡ δὲ ἄλλη μία καλεῖται Ναιζιδ λερζέη, κτλ.

6. Κλίμα. Ἡ Οὐγγαρία κεῖται μεταξὺ τῶν καὶ ἡ Ἀρκτικῆ Κλίματος. Ἡ γῆ εἶναι καρποφόρα καὶ καλὴ, ἔχει ὅμως ἀέρα νοσώδη καὶ βλαβερὸν ὅξαιτίας ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος εἶναι γεμάτος ἀπὸ πολλὰ νερά, καὶ βάλτους βορβορώδεις, κτλ.

7. Προϊόντα. Ἡ Οὐγγαρικὴ γῆ μὲ τὸ νὰ εἶναι μεσόγειος, καὶ φυσικὰ καρποφόρος, καὶ εὐγαιοδία τούτο δίδει ἀφθόνως τὰς καρπῆς καὶ τὰς δυνάμεις εἰς τὰς κατοίκους τῆς. Τὰ γεννήματα τῆς Οὐγγαρίας εἶναι θαυμασὰ καὶ πολλά· ὁ σῖτος καὶ μεγάλη ζῆα εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας διαδίδεται. Οὐγγαρία εὐπορεῖ ἀπὸ τετράποδα ζῶα, βόας, καὶ ἵππους φοβεροὺς, πρόβατα ἀναείθμητα, καὶ χοίρους, οἶνον καλὸν, ὅς τις Τοκάγερ καλεῖται. Εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν εὐρίσκονται καὶ διάφορα ὄρυκτὰ, μάλιστα ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς εἶναι τὰ κάλλιστα μαλλεῖα αὐτῆς.

8. Κά-

8. Κάτοικοι. Κατοικείται ἡ Οὐγγαρία ὑπὸ διαφόρων γειῶν· ἀπὸ Οὐγγρῶν, Κροάτης, Ἑβραίων, καὶ Τέρκων, οἵτινες ἀυξάνουσι καθ' ἑκάστην καὶ πληθύνουσι. Ὁλος ὁ λαὸς τῆς Οὐγγαρίας συμποσοῦται ἕως 6,974,000, ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον μόλις περιέχονται 410 ψυχαὶ ἀνθρώπων.

9. Ἡθῆ. Τὰ ἠθῆ τῶν Οὐγγρῶν εἶναι σκληρὰ καὶ χονδρὰ· μὲν ὅλον τὸ αὐτοὶ εἶναι γενναῖοι καὶ φιλόστοιχοι, μᾶλλον θυσιάζονται διὰ τὸν Ἄρβυ, παρὰ τῆς τῶν Ἀθλων πολέμου γενναίως μὲν τὸς ἐχθρούς των, ἐπειδὴ καὶ εἶναι τολμηροί. Οἱ ὀυγενεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες εἶναι κόσμιοι· ὁμιλοῦσι διάφορους Διαλέκτους· ὁ ἐπίλοιπος λαὸς ὅμως εἶναι ἀπὸ πολλὰ χυδαῖος καὶ ἀμαθέστατος, καὶ βραχύς εἰς τὰ ἠθῆ, τὰ ὅποια ἴσως ἔλαβον ἐκ τῶν Τέρκων. Ἐμμένουσι σταθεροὶ εἰς τὰς παλαιὰς αὐτῶν συνηθειὰς καὶ διοικήσεις. Τὰ πλέον ὠραιότερα στρατιωτικὰ ἐνδύματα εἶναι τῶν Οὐγγαρέζων, ἐπειδὴ καὶ εἶναι κατεσκευασμένα μὲν πολὺ χρυσίον καὶ ἀργύριον.

10. Διάλεκτος. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τῶν Οὐγγαρίαν δέσονται πολλὰ Γενῆ, διὰ τοῦτο ὁμιλοῦνται καὶ διάφοροι Διάλεκτοι· ἄλλοι ὁμιλοῦσι τῶν Σλαβονικῶν, καὶ ἄλλοι τῶν Γερμανικῶν, καὶ πολλοὶ ἔτι αὐτῶν προφέρουσι καὶ τῶν Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν.

11. Θρησκεία. Εἶπομεν ὅτι ὅπως πολλὰ Γενῆ, καὶ καὶ πολλὰ Θρησκείαι. Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν εἶναι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία· ὑποφέρονται ὅμως καὶ τῶν Λαθῆρα, ἢ τῶν Ἑβραίων, καὶ Τέρκων.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Οὐγγαρίας δὲν δέσονται ἀρχαιότητες, μὲν τὸ νῦν ἐχρημάτισαν οἱ ἀρχαῖοι Οὐγγροὶ ἀνθρώποι μικρῶν ἰδεῶν χαμερπῶν· δέσονται μόνον φυσικαὶ τινες βρῦσεις,

σεις, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα ἄλλα μὲν εἶναι πικρότατα, καὶ ἄλλα θανατηφόρα. ἔχει τινὰ λειβά, τὰ ὁποῖα ἢ λοιπὴ Εὐρώπη οὐκ ἔχει ἔτε τὸσον αἰραῖα, ἔτε τὸσον θαυμασά.

13. Πόλεις. Ἀφ' ἧς ἐλδοθερώθη ἡ Οὐγγαρία ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ἀγαρῶν, καὶ ὑπετάχθη εἰς τὴν Βασίλισσαν τῆς Οὐγγαρίας, λεγομένην καὶ Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀυστρίας, ζῆ ὁ λαὸς ὅλος ἐκείνης τῆς Ἐπαρχίας μὲ ἄκραν ἡσυχίαν καὶ ἐλδοθερίαν. Πρωτόβουσα Πόλις τῆς Οὐγγαρίας εἶναι ἡ Πρεσμπέργη, ὅπως εἶναι ὁ θρόνος τῆ Βασιλείας. Αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινὸν μὲ 35°, 14' καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 48°, 12'. Κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάβεως ποτ. εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, καὶ ὡραία. Πλησίον τῆς Πόλεως ἐπί τινος λόφου εἶναι τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον· ὁ Βασιλεὺς ὅμως αὐτῆς καθεδρεύει εἰς τὴν Βισόνιν τῆς Ἀυστρίας. Δεξιτέρα εἶναι ἡ Ὀφρὴν, εἴτε Βούδα, ἡ παλαιὰ πρωτόβουσα Πόλις τῶν Τούρκων, κειμένη εἰς τὴν δεξιαν ὄχθην τῆς Δουνάβεως ποτ. ἔχει μῆκος 36°, 45', καὶ πλάτος 47°. 20'. Μετὰ ταύτας εἶναι ἡ Πέση, καὶ ἡ Τεμισβάρη, ὅπως συνάξονται πανταχόθεν πολλαὶ καὶ διάφοροι πραγματεῖαι. Ἡ Πέση ἔχει μῆκος 37°, 10', καὶ πλάτος 47°, 24'.

Ἐπειδὴ καὶ ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀς εἰπῶμεν ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ αὐτῆς.

ΕΛΛΑΣ

ΚΑΙ ΠΑΣΑ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ.

§. 213. I. Η Ἑλλάς, τὸ μέγα καὶ περικλεές, καὶ πολυφύλλον ὄνομα εἰς τὰς ἀρχαίας καιρὰς, ἣτις ἐξημάτισε τὸ θάυμα τῆς Κόσμου, ἡ ἐκπληξίς παντὸς ζωτικοῦ ὄντος, καὶ διδάσκαλος σχεδὸν πάσης ἀφρωπίνης γενεᾶς, καὶ ἐφθασέ ποτε εἰς τὸν κορυφῶνα τῆς δόξης τῆς αὐτῆς τῆς σήμερον ὑπόκειται εἰς τὴν δεσποτίαν τοῦ Αυτοκράτορος Τούρκου, μεγάλου Σουλτάνου καλουμένου, καταγομίζουτε ἀπὸ τὰ ἐνδοτάτα μέρη τῆς μεγάλης Ἀσίας, τῆς ὁποίας ὁ Μακεδὼν μέγας Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἶχε καταξωπώσειν. Ἡ Ἑλλάς, ἣτις παρὰ τῆς ἀλλογενῶν Γραικία καλεῖται, ἔλαβε τῆς κλήσιν ἀπὸ τὸν δὺγενέστατον ἐκείνον Ἑλλῶνα τὸν Θεταλὸν, τὸν υἱὸν τῆς δικαίας ἐκείνης καὶ σεβαστῆς Δουκαλίωνος, καὶ τῆς αὐτῆς γυναικὸς Πύρρας, τῆς διασωθέντων ἐκ τῆς πανδαμάτορος ἐκείνης καὶ ῥωμαϊκοῦ τῆς Θεσσαλίας Κατακλυσμῶ. Ἑλλάς τὸ πάλαι μόνον ἢ Θεσσαλία ἐλέγετο· διὰ τῆτο καὶ ὁ θεῖος Ὀμηρος, Ἑλλήνας μόνους τὰς Θεσσαλίας ὀνομάζει, μάλιστα τοὺς Φθιώτας, καθὼς καὶ ὁ Ἡρόδοτος καλεῖ τῆτας καὶ τὰς Πελασγούς Ἑλλῶνας. Μετὰ ταῦτα Ἑλλάς ἐκλήθησαν καὶ ἄλλα διάφορα μέρη, διπλαδὴ ἡ Ἀττικὴ, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ Ἰωνία, καὶ ὅλον τὸ Ἀρχιπέλαγος, καὶ. Ὅλα αὐτὰ τὰ μέ-

μέρη τὸ πάλαι ἐδιοικῆντο ἀπὸ Δημοκρατίας, ἢ ἀπὸ ἰδίου Βασιλείου· τὴν σήμερον ὅμως ὑπόκεινται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Τέρκου, καὶ διοικῆνται δεσποτικῶς ἀπὸ τὸν μέγαν Σουλτάνον, καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἄλλοις Συμβεβασ, Βεζυράδες καλεσμένους· ὁ εἰς τῶν, ὅς τις καὶ μέγας Βεζυρὴς λέγεται, κατοικεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν· ὁ δεύτερος εἰς τὴν Εὐρωπαϊάν Ἑλλάδα· ὁ δὲ τρίτος εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὑπὸ τῶν τῶν Βεζυράδες ὑπόκεινται καὶ πάμπολλοι ἄλλοι Ἡγεμόνες, Πασάδες ὀνομαζόμενοι, οἱ τινες ἀλλάζονται συνεχῶς κατ' ἀρέσκειαν τῆς ἀρχόντων αὐτῶν, καὶ τοῦ κοινῆ λαοῦ· ὁ εἰς τῆς ὀποίων Πασάδων, ὅς τις καὶ Καπιτὰν Πασᾶς λέγεται, διοικεῖ τὰ τῆς θαλάσσης πράγματα· ἀρχει τὸν σὸλον τῆς Βασιλείου· ἐπιστατεῖ εἰς ὅλας τὰς Νήσους τῆς Ἀρχιπελάγους· ἀντιμάχεται μὲ τῶν ἐχθρῶν τῆς Βασιλείας εἰς καιρὸν ἀνάγκης. Οὗτοι ἅπαντες, καθὼς καὶ ὁ ἐπίλοιπος λαὸς ὑπόκεινται εἰς τὴν προσκυνητὴν ἑομερὰν ἀπόφασιν τῆς Σουλτάνου, καὶ Βασιλείων.

Ἔως ὅπῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἠμαζον αἱ Ἐπιστῆμαι, αἱ Τέχναι, καὶ ἡ Φιλοσοφία, ἐλαμπον οἱ σοφοὶ Ἕλληες μὲ τὰς ἀρετὰς τῶν μεταξὺ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Ἔθνη· ἔως ὅπῃ ἔζων ἐκεῖνοι οἱ μεγάλοι νόες τῆς Κόσμου, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Πύρρος, ὁ Λεωνίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Περικλῆς, ὁ Μιλτιάδης, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ θεῖος Σωκράτης, ἐθειάμβλον καὶ οἱ Ἕλληες ἐναντίον εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς λαὸς τῆς Κόσμου· ἀφ' ἧς ὅμως ἐλείψαν αἱ Ἐπιστῆμαι καὶ αἱ Μοῦσαι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐσβυσαν παντελῶς, καὶ ὅλα τὰ φῶτα τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἐχάθησαν εὐθύς, καὶ ὅλα τὰ καλά τῆς Ἑλλάδος. Δυστυχὴς Ἑλλάς! πῶς ἦσαν, πῶς εἶσαι, καὶ πῶς ἔση! Ἀφ' οὗ λέγω ἐλείψαν ὅλα τὰ καλά ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφ' ἧς οἱ λαοὶ ἔπεσαν εἰς δεινὴν ἀμάθειαν,

θειαν, καὶ παντελῶς ἐβαρβαρώθησαν, καὶ ἐγίναντο ὅμοιοι μετὰ μελέαια, καὶ δὲν ἐγίνωσκον τὸ τί ἔκαμνον, καταξώγοντες ἀλλήλους, τότε ἤλθον τὰ Ἕθνη καὶ τὰς ὑπέταξαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῶ. Πρέπει νὰ ἠξοδώμεν ὅτι ἐν ᾧ ἔλαμπον αἱ Ἐπιστήμαι καὶ ἡ Φιλοσοφία, καὶ ἠκμαῖεν ὁ πατριωτικὸς ζῆλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, ἤλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος οἱ Πέρσαι, οἳ τινες ἐφυγον μετὰ μεγάλῳ ἐνειδὸς καὶ ἀφανισμῶν τῶν ἔπειτα ὅταν ἐλείψαν αἱ Ἐπιστήμαι καὶ ἡ Φιλοσοφία, ἤλθον οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ βάρβαροι καὶ ὠμοβόροι τύραννοι τῷ Κόσμῳ, οἳ ὁποῖοι ἠφάνισαν καὶ ἐβαρβάρωσαν τὴν Ἑλλάδα, τὴν γλυκυτάτην μας Πατρίδα. Μετὰ ταῦτα ἤλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος οἱ Σαρακηνοί, οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Οὐνοί, οἳ τινες ἐδιώχθησαν πάλιν ἀπὸ τῆς Ῥωμῆας. Τελούτατον ἤλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ σημεῖνοι καλούμενοι Τούρκοι, ἐπὶ Σουλτῶν Μεχμέτ Β'. καὶ ἐκυρίευσαν διὰ ξίφους πρὸς Κωνσταντινέπολιν τὴν Βασιλεύουσαν πασῶν τῶν Πόλεων καὶ Χωρίων, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ Μαΐου 27, τῆ 1453 ἔτους, τὴν ὁποῖαν ἐπολέμησαν μόνον πενήντα πέντε ἡμέρας, καὶ τὴν ὑπέταξαν, καὶ πῶς καταστροφῶς ἐπροξένησαν, καθὼς λέγει εἷς Συγγραφεύς, ὡς ἐδέποτε ἄλλο Ἕθνος· ἐπειδὴ καὶ ἐσφάξαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ψυχὰς ἀναειδητάς.

2. Σύνορα. Ἡ Ἑλλάς, εἴτε ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τερρικήα, περιορίζεται ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ἀπὸ τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον, ἀπὸ τὴν Προποντίδα, καὶ ἀπὸ τὸν Εὐξείνου Πόντον· κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἀρκτου, ὅπερ εὐώνεται μετὰ τὴν μεγάλην ξηρὰν, περιορίζεται ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, Πολωνίαν, Οὐγγαρίαν, καὶ Γερμανίαν.

3. Μέγεθος. Τὸ μεγαλήτερον μέγεθος τὸ ἀπὸ Ἀρκτου ἕως Μεσημβρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερρικής, εἶναι μιλίων Γεωγραφικῶν 760· τὸ δὲ ἀπὸ Δυσμῶν

πρὸς

πρὸς Ἀνατολὰς πλάτος μιλίων 640 ἅπασα ἢ ἐπιφανεία αὐτῆς περιέχει πλείονα ἢ 50,000 τετραγωνικῶν μιλίων, ἐπειδὴ καὶ περιέχεται ἐντὸς τῆς 50 βαθμῶν τετραγωνικῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ εἶναι ἴση μὲν τῷ Γαλλίῳ. Ἡ Ἀσιατικὴ Τερκία εἶναι δὶς, ἢ καὶ τρίς μεγαλιτέρα καὶ τὴν ἑπτασίν της ἀπὸ τῷ Εὐρωπαϊκῷ, πλῆν εἶναι ἀκατοίκητος ἢ πλείστη μ' ὅλον τῆτο αὐταὶ αἱ Ἐπαρχίαι ἅπασαι ὁμῶς λαμβανόμεναι συωισῶσιν εἶνα μεγαλώτατον Βασίλειον τῷ Κόσμῳ.

4. Ὄρη. Τὸ πλέον μεγαλιτέρον ὄρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας εἶναι ὁ ὑπερήφανος Αἶμος τῆς Βουλγαρίας, ὁ ὁποῖος ἀρχεταὶ ἀπὸ τὰ Ἀνατολικά μέρη τῆς Βουλγαρίας, καὶ προχωρεῖ πρὸς Δυσμὰς διὰ τῆς Μακεδονίας, καὶ Ἀλβανίας, ἐκπέμπων τὸσες, καὶ τὸσες κλάδους πρὸς πᾶν μέρος, σχηματίζων τὰ Ἀκροκεραύνια ὄρη, καὶ ἄλλα πολλὰ φαίνεται ὅτι να εὐώνεται ὑπὸ τῷ γλῶ μὲ τὰς περιφίμους Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας, καὶ ἔτιω τελειώνει ἀπὸ τῶ να φαίνεται ἐπάνω εἰς τῷ γλῶ λέγεται ὑπὸ τῆς Τούρκων ὁ Αἶμος Κοτζὰ Μπαλκὰμ. Β'. Μετὰ τὸν Αἶμονα εἶναι ὁ σεβασὸς Ὀλυμπος τῆς Θεσσαλίας, τῶ ὁποίου αἱ κορυφαὶ φθάνουσιν ἔωσ εἰς τὰ νέφη. Γ'. Ὁ θαυμαστὸς Ἄθωσ τῆς Μακεδονίας. Δ'. Τὸ Πίνδον τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ Πήλιον, ὁ Παρνασσὸς, καὶ ὁ Ἐλικῶν.

5. Ὑδατα. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τερκία ἔχει πολλὰ νερά ποταμὸς ὁμωσ μεγάλας ἔχει πρῶτον τὸν μέγαν Δούναβιν, ὁ ὁποῖος διέρχεται διὰ τῆς Γερμανίας, Οὐγγαρίας, καὶ Τερκίας, καὶ χυύεται εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Δεύτερον, τὸν Ἀξιὸν ποτ. τῆς Μακεδονίας, ὅσ τις ἔχει τὰς ἀρχὰς τε ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ χυύεται εἰς τὸν Θεσσαλονικὸν Κόλπον. Τρίτον, τὸν Ἰσρον, ὅσ τις διορίζων τῷ Ῥωσίαν ἀπὸ τῷ Τερκίαν, χυύεται εἰς τὸν Εὐξείνον Πόντον.

Τέ

Τέταρτον τὸν Πύρειον ποτ. ὁ ὁποῖος ποτίζων ἀπάσασιν τῶν Θεσσαλίων, χίζει τὸν Ὀλυμπον, ὅπως χηματίζονται τὰ περὶ τὸν Τέμπη τὰ Θεσσαλικά, καὶ χυύεται εἰς τὸν Κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τῶν Ὁράκων δέσκεται καὶ ἕνας ἄλλος ποταμὸς μεγάλος καὶ θαυμαστός, Εὐρος, ἡ Μαρίσσα κοινῶς καλεσμένος, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Αἴμονος τῆς ὄρης ἕως ποτίζων ἀπάσασιν τῶν Ὁράκων καὶ τῶν Ἀδελιανῶν πόλιν, χυύεται εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, μεταξύ τῆς Μαρωείας, καὶ τῆς Αἴνας τῆς Πόλεων.

6. Κλίμα. Ἡ Ἑλλάς κεῖται μεταξύ τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης Βορείας κλίματος ὅθεν ἔπεται ὁ αἶθρ αὐτῆς νὰ εἶναι εὐκρατος, καθαρός, καὶ ὑγιεινός. εἰς τινὰ μέρη ὅμως τῆς Ἑλλάδος ὁ αἶθρ εἶναι ψυχρός, καθὼς εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ εἰς ἄλλα πάλιν θερμός, πλὴν κατὰ πολλὰ ζωηρός, πλήρης ἀπὸ θερμότητος, τὸ ὁποῖον λεπτύνει τὰ πνεύματα τῆς ἀνθρώπων, τὰ αὐξάνει, καὶ τὰ ζωογονεῖ εἰς ἄκρον.

7. Προϊόντα. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἑλλάς κεῖται μέσα εἰς ἕν κλίμα πολλὰ καλὸν καὶ χαροποιόν, δια τῆτο ἔπεται ὅπως ἡ γῆ αὐτῆς νὰ δίδῃ πλεονεκτήματα τὰ ἀγαθά της, καὶ τὰς δὴ τυχεῖας της μὲ ὅλον ὅπου ἡ Γῆ τῆς Ἑλλάδος δὲν καλλιεργεῖται με ὅλλω τῶν ἐπιμέλειαν, καὶ Γεωργικῶν τῶν, δίδει ὅμως τὰς καρπὸς της καὶ τὰ γεννήματα της ἀφθόνως, ὥστε οἱ κάτοικοι αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἐμπληθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθά της, πέμπουσι καὶ εἰς ἀλλοδαπῆ καὶ μακρὰ μέρη ἀπὸ αὐτῆς. Εἰς ὅλλω τῶν Εὐρωπαϊκῶν Τουρκίαν γίνεται σιτάρι πολὺ, κριθάρι, ρύζι, ζῆα μεγάλη (ἀραβοσίτος), μάλισα καὶ κεχρί. Τὰ φαφύλια τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὰ ὄξαιρέτα, ἐπειδὴ καὶ εἶναι γλυκύτετα καὶ νοσιμώτατα, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζουσι τὸν οἶνον, τὸν ὁποῖον τῶν σήμερον τὸν πίνουσι σχεδὸν καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι. Κατὰ τὰ Μεσημβρινὰ μέ-

μέρη τῆς Ἑλλάδος γίνονται λεμόνια, κίτρα, πορτογάλλια κάλλιστα, καὶ ἐλαῖαι πάμπολλαι διαφόρου ποιότητος· γίνεται βαμπάκι πολὺ, καὶ μετὰξί ὄξαιρετον. Ὁμοίως εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐξανόουσι τὰ ποιμνία εἰς πλῆθος· τὰ πρόβατα, οἱ βόες, καὶ αἶγες· δρῖσκονται ἀκόμη καὶ βεβάλια, καὶ κάμηλοι πολλοὶ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν χρησιμεύουσι πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ ἄλλα πρὸς κομιδὴν τῶν ἀναγκαίων, καὶ τῶν·

8. Κάτοικοι. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τερκία κατοικεῖται ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα ἔθνη, δηλαδή ἀπὸ Τέρκους, οἱ ὁποῖοι εἶναι τὸ δεσπόζον γένος· ἀπὸ Χριστιανούς, οἱ τινες εἶναι πολὺ περαιοτέροι ἀπὸ τοὺς Τέρκους, ἀπὸ Ἑβραῖους τινάς, καὶ ἀπὸ πολλὰ ὀλίγους Ἀρμενίους. Ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας ἡ πολυγαμία εἶναι ἐμποδισμὸς, ὅθεν οἱ λαοὶ ἔτε αὐξανόουσιν, ἔτε πληθύνουσιν, ἔτε γεμίζουσι τὴν γῆν καθὼς πρέπει· διὰ τὸ πολλὰ μέρη αὐτῆς εἶναι ἔρημα καὶ ἀκατοίκητα. Ἄπας ὁ λαὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας μόλις φθάσει ἕως 8,000,000, ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον μόλις δρῖσκονται 187 ψυχαί· ἢμπορεῖ νὰ ὄρεθῆ ἄλλος τὸσος λαὸς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ὁ ὁποῖος σιωπᾷ τὸ Βασίλειον τῶν Τέρκων.

9. Ἡθῆ. Δὲν ἠξούρω ἀν' ἡ φύσις, ἢ τὰ συμβεβηκότα συνδέχουσιν εἰς τὸν φυσικὸν, καὶ ἠθικὸν ὀργανισμόν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ εἶναι ὀξύμοες, ἐφύρετικοί, ἐπιτήδειοι, καὶ ἀνδρείοι· ἢ κράσις τῶν ἀέρος, τῶν νερῶν, τὸ κλίμα τῶν τόπων, αἱ τροφαί, καὶ ἡ συνήθεια βοηθοῦσιν εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ σώματος. Εἶναι παρατηρημένον ἀπὸ τῶν Φυσιολόγων, ὅτι ὅπου μεγάλη θέρμη, ἐκεῖ τὰ σώματα εἶναι χαῖνα· ὅπου δὲ ψυχρὰ ὑπερβολικὴ, ἐκεῖ τὰ σώματα εἶναι σκληρὰ καὶ ἄκαυτα· ὅπου ὅμως τὸ κλίμα εἶναι εὐ-

κρα·

κρατον, ἐκεῖ καὶ τὰ σώματα εἶναι δεκτικὰ πάσης ἐπιπιδειότητος. Οἱ Ἕλληες, λέγει ὁ Κύριος Γάσπαρης, οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν παλαιῶν Ἑλλύων, οἱ τινες διὰ τὰ λεπτότητα αὐτῶν ἤδη, προτέρημα τῶν ἐπισημῶν καὶ τεχνῶν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν δρασηκότητα, ἀνδρείααν, καὶ παρξιωτισμὸν, ἀπεκατέστησαν τὸ πρῶτισον Γένος, τὸ ὁποῖον ἐχημάτισε διδάσκαλος ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γενῶν· ἔτσι οἱ νυνῶν Ἕλληες εἶναι ὅμοιοι μετὰς τὰς μεγάλας αὐτῶν Προγόνους κατὰ τὰ φρονήματα, δηλαδὴ αὐτοὶ εἶναι φιλόξενοι, φιλοπάτριδες, φιλομαθεῖς, δὺλαβεῖς εἰς τὰ Θεῖα, καὶ σερεοὶ εἰς τὴν Θρησκείαν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἴδιον μόνον τῶν καθ' αὐτὸ Ἑλλύων. Ὁ φυσικὸς αὐτῶν χαρακτήρ τὴν παρασαίνει ἡμέρας, ἰλαρὸς, καὶ γλυκεῖς. Τὸ ἀνάστημα τῶν σώματος αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι μεσαῖον. Ὅλοι οἱ Ἕλληες, μάλιστα οἱ Μακεδόνες, καὶ οἱ Θεσσαλοὶ, εἶναι φιλόξενοι· οὗτοι οἱ τελευταῖοι ὅμως εἶναι φιλελεύθεροι καὶ ἀνυπότακτοι· μάλιστα οἱ Πελασγοὶ, οἱ ὁποῖοι ἠδυνῶνται κατὰ πολλὰ εἰς τὰ ὄπλα, εἰς τὰ ὁποῖα γυμνάζονται ἐκ νεότητος αὐτῶν. Τόσον οἱ Πελασγοὶ, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ Θεσσαλοὶ ξεφαντώνουσι μετὰ τὴν χορὰς, οἱ ὁποῖοι τραγωδῶντες ἡρωικὰ τραγῆδια, χοροῦσι κατὰ τὸ παλαιὸν, δηλαδὴ συνειδίζοντες τὰς στροφὰς, ἀντιστροφὰς, καὶ τὰς ἐπιδάς· εἰς τὸν χορὸν προπορεύονται οἱ ἄνδρες, ἔπειτα αἱ γυναῖκες, μετὰ ταῦτα αἱ κόραι, συνεχόμενοι ἅπαντες ἀπὸ τὰς χεῖρας, αὐτῶν καὶ ἠδελῶν εἶναι καὶ περπακόςιοι τὸν ἀειθμὸν. Τὰ ἐνδύματα τῶν Πελασγῶν δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τὰ τῶν παλαιῶν Προγόνων μας, εἰμὴ κατὰ τὴν περικεφαλαίαν καὶ χλαμύδα· ἀντὶ φαρέξας, αὐτοὶ τὴν σήμερον φέρουσι πάντοτε περιεζωσμένῳ τὴν σάβην, ὡς καὶ οἱ νέοι αὐτῶν· σφίγγουσι τὴν μέσῳ αὐτῶν καὶ πολλὰ μετὰ τὰς ζώνας, διὰ νὰ εἶναι ἐπι-

πλή-

πῆδειοι εἰς τὸ τρέξιμον· ἢ μεγαλητέρα των τιμὴ εἶ-
 ναι, τὸ νὰ γένωσιν ἀρχηγοὶ, τουτέστι καπιτάνιοι,
 οἱ ὁποῖοι ἔχοντες ὑπ' αὐτὰς στρατιῶτας, πληρώνονται
 ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ φυλάττωσι τὰς Ἐπαρχίας
 ἀπὸ τὰς καταδρομάς· ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἀπαράλλακ-
 τα, ὡς τὰ τῶν παλαιῶν ἐκείνων Σπαρτιατῶν. Εἶναι
 ἄξιον νὰ ἀκῆτις τὰς ποιμένας τῶν Θεσσαλῶν, οἱ
 τινες καὶ τὰς κορυφὰς τῆ Ὀλύμπου, Ὄουσης, Πένδα,
 καὶ Πιρείας τῆ Ὀρέων, ὡς ὄπαδοὶ τῆ Ἀπόλλωνος,
 μετὰ μεγάλην ἐπιτηδειότητα παίζουσι τοὺς μεγάλους
 ποιμενικὰς αὐλάς, τὰς ὁποῖας ἡ πεφωτισμένη Εὐ-
 ράπη δὴν τὰς ἔχει ἀκόμη.

Ἡμεῖς εἶπομεν ὅτι γενικῶς ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀγα-
 πῶσι τὰς ἀσθεδὰς, καὶ τὴν μάθησιν, καὶ παχίζου-
 σιν διὰ τὸν φωτισμὸν τῆ γένους, καὶ διὰ τὴν ἀνέγερ-
 σιν τῆς Ἑλλάδος· εἶναι μερικοὶ ὅμως Ζώπυροι, οἱ
 ὁποῖοι ὄχι μόνον δὴν ἀγαπῶσι τὴν ἀνέγερσιν τῆς
 Ἑλλάδος, καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἀκόμη
 παχίζουσι παντοίῳ τρόπῳ νὰ ἐμποδίσωσι, καὶ νὰ
 σβύσωσι παντελῶς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος· δὴν
 ἡξόρω, ἢ φυσικῶν κακία καὶ ἀμάθεια τοὺς πα-
 ρακινεῖ εἰς τὸ νὰ φθονῶσι τὰ καλὰ, ἢ ἄλλα τινὰ
 συμβεβηκότα· φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ τοιοῦτοι φι-
 λόκακοι δὴν εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ καθαροὶ Ἕλλη-
 νες, ἀλλ' εἶναι νόθοι (Μπασάρδοι) Γραικοί, ὁ-
 μοιοὶ μετὰ τὰ μουλάγια, δηλαδὴ μίγματα πολλῶν
 καὶ διαφόρων.

Οἱ Τῆρκοι, οἱ ὁποῖοι κατοικῶσι τὴν Εὐρωπαϊκὴν
 Τερκίαν κατάγονται ἀπὸ τὸ Τουρκιστῶν, πλησίον
 τῆς μεγάλης Ταρταρίας. Τῆτο τὸ γένος εἶναι τὸ
 τελευταῖον δεσπόζον γένος τῆς Ἑλλάδος. Ὅθεν αὐ-
 τοὶ ἔχουσιν ἀκόμη πολλὰ ἤδη Ἀσιατικά· μ' ὅλον
 τῆτο εἶναι φιλόξενοι καὶ εἰλικρινεῖς· δὴν λείπει ἀπὸ
 αὐτὰς ἡ ἐπιτηδειότης καὶ ἡ φρόνησις· πλὴν δὴν ἀ-

γαπῶσι τὰς ἐπισήμας, τὴν φιλοσοφίαν, καὶ τοὺς
σωματικὰς κόπας.

Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὅποιοι κατοικῶσιν εἰς τὴν Εὐρω-
παϊκὴν Τερκίαν, εἶναι ἀπ' ὅλης καταφρονημένοι καὶ
ἐβδελυγμένοι. Οἱ Τούρκοι τὰς μεταχειρίζονται εἰς
τὰς ὑποθέσεις των διὰ καταδότας καὶ προδότας· εἶ-
ναι ὅμως κατὰ πολλὰ πλούσιοι. Ἐκτὸς τῶν τῶν
φυλῶν, εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι, τὰς ὁποίας ση-
ναπαντᾷ τίς μὲ τὴν περιήγησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΑΚΙΔΗΣ

Οἱ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τυρκίᾳ
Βασιλεῖς, Ἡγεμόνες, Ἀρχιερατοὶ, καὶ Φιλόσοφοι.

Οἱ πρὸ Χειρῶν.

Ἀδμητος Φερῶν	940	Δημήτριος Πολ.	286	Γάσων Φερῶν	370
Αἴολος	1013	Δημόκριτος	361	Γναχος	1125
Ἀσκληπιός	927	Δημοδενής	322	Γπποκράτης	361
Αἰθίνης	530	Δικαίαρχος	310	Γππώναξ	538
Αἰθύλος	456	Διογένης	324	Κάδμος	1045
Ἀλκαῖος	607	Διόδωρος Σικ.	44	Καλίμαχος	244
Ἀλκιβιάδης	404	Διοσκουίδης	23	Κέβης	405
Ἀλκμῶν	670	Δράκων	572	Κέκρω†	1125
Ἀμφικτίων	963	Ἐμπεδοκλής	413	Κίμων	449
Ἀνακρέων	474	Ἐπαμινώνδης	363	Κόδρος	804
Ἀνάχαρσις	590	Ἐπίκυρος	270	Κραναός	1045
Ἀπελλῆς	334	Ἐπιμενίδης	596	Λααμέδων	937
Ἀπολλών Ρόδ.	230	Ἐρχιδῆς	1035	Λεωνίδης	480
Ἀρατος	213	Εὐκλείδης	300	Λίνος	950
Ἀρσιάνετος	358	Εὐμολπος	920	Λυκῆργος	708
Ἀρσιίδης	480	Εὐεπίδης	407	Μελέαγρος	934
Ἀρσιοπέλης	322	Ζεῦζις	397	Μιλτιάδης	489
Ἀρσιοφάνης	389	Ζήνων	491	Μίνως	964
Ἀρείων	620	Ἡράκλειτος	506	Μισαῖος	950
Ἀρχιμήδης	212	Ἡρόδοτος	484	Νίκανδρος	137
Βαχκιλίδης	480	Ἡσίοδος	880	Ξενοφῶν	359
Βίας	601	Θεμισοκλῆς	449	Οἰδίπυς	958
Βρασίδης	422	Θέογνις	544	Ὄμηρος	850
Γοργίας	400	Θεόκριτος	262	Ὄρφος	950
Γύλιππος	415	Θεόφραστος	288	Πανδίων	1005
Δαίδαλος	987	Θουκυδίδης	391	Παρράσιος	415
Δακαλίων	1046	Γάσων	937	Πεισίπρατος	527

Οἱ μετὰ Χρυσὸν Ῥωμάνοι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ 31.

Τιβέριος	14	Πρόβος	276	Ἡρακλέως καὶ Μαρ-	
Καλιγούλας	37	Αὐρήλιος Κάρ.	282	τίν .!	641
Κλαύδιος	41	Διοκλήτιανός	284	Κωνστας	642
Νερώων	54	Κωνσταίτιος .	304	Κωνστας γ. Πω-	668
Γάλβας	68	Κωνσταντίν. μέγ.	306	γών .	
Οὐιαπειαυός	69	Κωνσταίτιος β.	337	Γουσιανός β.	685
Τίτος	79	ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ	361	Λεόντιος	695
Δομιτιανός	81	Γοβιανός	363	Τιβέρ. Αψυμ.	697
Νερούας	96	Βαλεύση	364	Γουσιανός β. ξα-	
Τραϊανός	98	Θεόδός. ὁ μέγας	379	νάβαλ.	705
Αἰδριανός	117	ἐχώρησε ὡς Βασίλ. εἰς		Φίλιππος Βάρ.	711
Αἰγώνιος Πίος	138	Ἀνατολ. καὶ Δυτικ.		Αἰνασίσιος β.	713
Αὐρήλιος	161	Ἀρκάδιος	395	Θεοδόσιος γ.	714
Κόμοδος	180	Θεοδόσ. ὁ νέος	408	Λέων Ἰσαυρός	716
Περτίναξ	193	Μαρκιανός	450	Κωνσταντίνος Κο-	
Σεβήρος	194	Λέων α΄.	457	πρώνυμος .	741
Καρακάλλας	211	Λέων ὁ νέος	474	Λέων δ΄. Πορφ.	775
Ἐλιαγάβαλος	218	Ζήνων	474	Κωνσταντίνος ε΄. Περ-	
Ἀλέξανδρος	222	Ἀναστάσιος	491	φύρ. καὶ Εἰρήνη μή-	780
Μαξιμίνος	235	Γεσίσιος α΄.	518	τηρ .	
Γορδιανός	238	Γουσιανός α΄.	527	Κωνσταντίνος	790
Φίλιππος	244	Γεσίσιος β.	565	Εἰρήνη .	797
Δέκιος	249	Τιβέριος β.	578	Νικηφόρ. καὶ Σταυ-	
Γάιος	251	Μαυρίκιος	582	ράκιος	802
Γαλιένος	254	Φωκάς	602	Σταυράκιος	811
Κλαύδιος	268	Ἡρακλείος	610	Μιχαὴλ Κουροπο-	
Αὐρηλιανός	270	Ἡρ. κλ. Κωνσ.	641	λάτ.	811
				Λέων Ἀρμένιος	813
				Μιχαὴλ βραδύγ.	820

Θεόφιλος 829	Ζωή κ̅ Θεοδ. ἀδελφ. 1042	Γισαὰκ Ἀγγελ. 1185
Μιχαήλ γ. κ̅ Θεο- δώρα 842	Κωνσταντῖνος Μονο- μάχ. 1042	Ἀλέξιος Δεῦκας . . Θεόδωρος Λάσ- καρ. ἀ. 1204
Βάρδας 865	Θεοδώρα Πορφ. 1054	
Βασίλειος Μακεδό- νιος 867	Μιχαήλ ε̅. στρατιω- τικός 1056	Γεώργιος Δεῦκας Βα- σῆζης 1222
Λέων ὁ Σοφός 886	Γισαὰκ Κομν. 1057	Θεοδόσιος Λάσκα- ρης β. 1255
Ἀλέξανδρος 911	Κωνσταντῖνος ι. Δεῦ- κας. 1059	Μιχαήλ Παλαιο- λόγ. 1260
Πέντε Βασιλεῖς 918		
Κωνσταντῖνος 948	Μιχαήλ, Ἀνδρόν. κ̅ Εὐδοξ. 1067	Ἀνδ. ὁ γέρον 1283
Ρωμανός β. 959	Ρωμαν. Διογ. 1068	Ἀνδ. ὁ νέος 1332
Νικηφ. Φωκάς 963	Μιχαήλ Δεῦκας 1071	Γεώργιος ε̅. Παλαιο- λόγ. 1341
Γεώργ. Ζιμίσκης 969		
Βασίλειος κ̅ κ̅ Κων- σταντῖνος η̅. 975	Νικηφόρος Βοτανιά- της. 1078	Μανβήλ β. Παλαιο- λόγ. 1391
	Ἀλέξιος Κομν. 1081	Γεώργιος ε̅. Παλαιο- λόγ. 1424
Ρωμανός Ἀργ. 1028	Γεώργ. Κομν. 1118	Κωνσταντῖνος Πα- λαιολόγ. 1448
Μιχαήλ δ. Παμ- φλαγ. 1034	Μανβήλ Κομν. 1143	
Μιχαήλ Καλαφά- της. 1041	Ἀλέξιος Κομν. 1180	
	Ἀνδρόν. Κομν. 1183	

Βασιλεία Τούρκων.

Οὕτως ἐπόρθησε τὴν	Μεσαφὰς διωγ. 1617	Ἀχμέτ γ. 1703
Μεχαμέτ β. Πό- λιν 1421	Ὄσμάν β. 1618	Μεχαμέτ ε̅. 1730
Μπαγιζήτ β. 1481	Μεσαφ. βαλμ. 1622	Ὄσμάν γ. 1754
Σελήμ ἀ. 1512	Μεράτ δ. 1623	Μεσαφὰς γ. 1757
Σελειμά. β. 1520	Γεμπραχήμ 1640	Χαμῆτ 1774
Σελήμ β. 1566	Μουχαμέτ δ. δι- γαλ. 1649	Σελήμ γ. 1789
Μεράτ γ. 1574	Σουλεϊμάν γ. 1687	Μεσαφὰ 1809
Μεχαμέτ γ. 1599	Ἀχμέτ β. 1691	Μεχαμέτ 1809
Ἀχμέτ ἀ. 1603	Μεσαφὰς β. 1695	

Ε.Υ. Δ. της Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

10. Διάλεκτος. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἑλλάς κατοικεῖται ἀπὸ τόσα ἔθνη, ἔπεται ὅπως νὰ ὁμιλῶνται καὶ διάφοροι γλῶσσαι, δηλαδὴ ὁμιλεῖται ἡ Νεοελληνικὴ, ἡ Τερικὴ, ἡ Βαλγαρικὴ, ἡ Γραικολατινικὴ, ἡ Ἀλβανικὴ, ἡ Ἑβραϊκὴ διεφθαρμένη, καὶ ἡ Ἀρμενικὴ. Ἀπ' ὅλας ταύτας τὰς διαλέκτους, ἡ Τερικὴ καὶ ἡ Νεοελληνικὴ ἔχουσι τὰ πρωτεῖα. Ἡ τῆς Τέρκων διάλεκτος εἶναι συφθεμένη ἀπὸ Ἀραβικῶν, Περσικῶν, καὶ Ταρταρικῶν· ἡ δὲ τῆς Χριστιανῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ ἰδίᾳ διάλεκτος τῶν παλαιῶν Προγόνων καὶ κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν, πλὴν ὀλίγον διεφθαρμένη μετὰ τινὰς πολλὰ ὀλίγας νεωτερισμούς. Ἡ πλέον ὀρθοτέρα Νεοελληνικὴ διάλεκτος καὶ τὸ παρὸν προφέρεται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, εἰς τὰ Ἰωάννινα, καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Εἰς τὴν Ἀττικῶν, ὅπως τὰ πάλαι διδύκοντο οἱ κανόνες τῆς διαλέκτου καὶ ἐδιορθώνοντο, τὴν σήμερον ὁμιλεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ Ἀλβανικὴ· μὲν ὅλον τὸ οὐδὲν Ἀθῆναῖοι ὁμιλοῦσι καθὼς οἱ λοιποὶ Ἕλληνας, πλὴν συνειθίζουσι κατὰ κόρον τὸν παρακείμενον λίγοντα εἰς $\kappa\alpha$, καὶ τὸν ὑπερσυντέλικον, καὶ τὸ $\tau\zeta\acute{\epsilon}$.

11. Θρησκεία. Ἡμεῖς εἵπομεν ὅτι εἰς τὴν Ευρωπαϊκῶν Τερικῶν δέξονται πολλαὶ φυλαὶ, διὰ τοῦτο ἔπεται νὰ εἶναι καὶ διάφοροι θρησκείαι. Ἡ πρώτη τῶν τῆς θρησκειῶν εἶναι ἡ τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανῶν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μέχρι τῆς σήμερον διαφυλάττεται ἀμώμητος, καὶ διατηρεῖται εὐλαβικῶς μετὰ ὅλους τοὺς κανόνες τῆς πρώτης χριστιανικῆς καὶ καθολικῆς Πίστεως. Εἰς μάτην ἐπάχρισαν τὰ βάρβαρα ἔθνη νὰ ἐλκύσωσι τοὺς Χριστιανῶν Ἕλληνας, τὰς κατὰ πολλὰ σερεωμένους εἰς τὴν Χριστιανικὴν Πίσιν, καὶ νὰ τὰ ἀπαθήσωσι, τὰττοντές τους εἰς τὴν μερίδα τῆς αὐτῶν ἀπατηλῶν θρησκειῶν· πολλοὶ Ἅγιοι Μάρτυρες ἔδωσαν

σαν

σαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν τυραννῶν ἀντὶ τῆς ψυχῆς, τὰ αἵματά των καὶ τὰς σάρκας των, προσφέροντες αὐτὰς ὡς δῶρόν τε καὶ θυσίαν εἰς τὸν γλυκύτετόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Δεύτερα θρησκεία εἶναι ἡ τῶν Ὀθωμανῶν, ἡ ὁποία διατηρεῖται σῶα ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Μωάμεθ· ἡ δὲ Ἑβραϊκὴ θρησκεία καὶ ἡ Ἀρμενικὴ δὲ εἶναι τόσον ἐπίσημοι. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρῶτος ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

12. Ἀρχαιότητες. Τὰ ἀξιολογώτερα ἀράγματα τοῦ κόσμου ἐδύνατό τις νὰ τὰ ἴδῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁποῖα ἦτον ἔργα χειρῶν ἐκείνων τῶν παλαιῶν θαυμασῶν Ἑλλήνων. Μάρτυς τῶν λόγων εἶναι τὰ ταμεῖα τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, τῆς Βενετίας, τῆς Βισύνης, τῶν Παρισίων, καὶ ἐκεῖνα τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ, καὶ ἡ αὐτῶν μηχανικὴ νομίζεται ὡς θαῦμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου σχεδὸν ἄρπαξαν καὶ ἐκλεψαν ἀρχαιότητας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μ' ὅλον τὸν τρόπον δέσονται ἀκόμη ἀναείδητα. Α'. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δέσονται πάμπολλα κτίρια καὶ οἰκοδομήματα· δηλαδὴ ἡ Ἁγία Σοφία, ἣτις καὶ μεγάλη Ἐκκλησία ἐλέγετο, κατὰ ἔθος παλαιόν· τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον, οἱ διάφοροι πύργοι, αἱ Πυραμίδες, καὶ οἱ Ὀβελίσκοι εἰς τὸ Ἴπποδρόμιον καταζωγραφισμένοι ἀπὸ Ἱερογλυφικά. Β'. Εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τῆς Φιλιππικῆς κάμπης δέσονται αἱ φάτναι τῶν ἀλόγων τῶν θαυμαστῶν Διομήδους. Γ'. Εἰς τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὴν Πελασγιῶτιν γῆν δέσονται μονόλιθοί τινες παρμεγέθεις, τῶν ὁποίων αἱ κορυφαὶ φαίνονται μακρόθεν μέσα εἰς τὰ συῦφα. Ἡ φύσις ὡς φαίνεται ἠθέλησε νὰ δείξῃ τὰς δυνάμεις τῆς καὶ τὸ μεγαλεῖόν τῆς εἰς αὐτὰς τὰς πέτρας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀχειροποίητοι καὶ ἀκατασκάσιμοι. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς

τὰς πέτρας εἶναι κτισμένα ἀπὸ εἴνα, ἢ δύο Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς σήμερον σώζονται. Εἰς αὐτὰ τὰ ὑψηλότατα Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Μετέωρα ἀναβαίνεσι διὰ πολυκομμάτων κλιμάκων, (μὲ σκάλας) καὶ μὲ τὸν ἐργάτην καλέμενον, ὃ εἶσι, βάλλουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς εἴνα δίκτυον, ἔπειτα δένοντες τὸν μὲ εἴνα χονδρὸν χοιρίον, τὸν ἔλκουσιν εἰς τὰ ἄνω, ἢ τὸν κατεβάζουσι πρὸς τὰ κάτω. Τὸ μεταξὺ διάστημα ἄνω καὶ κάτω εἶναι ποδῶν 250, καὶ ἐπέκεινα. Εἰς αὐτὰ τὰ Μοναστήρια δέσονται πολλότατα κειμήλια, καὶ ἀναείδμητα εἰς τὰς μεμβράνας χειρόγραφα βιβλία, ἔργα τῶν παλαιῶν ἐκείνων πατέρων, καὶ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ὃς τινος ἢ Κλωθῶ κόψει τὸ χοιρίον ἐκεῖνε τὸ δίκτυον, ἐπειδὴ τότε οὐδὲς κόπτεται καὶ ἡ κλωσὴ τῆς ζωῆς τῆς.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τυρκία ἔχει πολλὰς ἐπαρχίας, ἔπεται νὰ ἔχη καὶ πολλὰς πόλεις. Α'. Ἡ Ἐπαρχία τῆς Θράκης, ἣτις καὶ Ῥέμελη παρὰ τῶν Τέρκων καλεῖται, περικυβεῖται μὲ τὴν μαύρην θάλασσαν, μὲ τὴν Προποντίδα, μὲ τὸν Ἑλλησπόντειον καὶ Βοσπορικὸν πορθμὸν, μὲ τὴν Βεργαίαν καὶ Μακεδονίαν. Αὕτη κατοικεῖται ἀπὸ Τέρκων, Ἑλλήνων, καὶ Βεργάρων. Πρωτεύουσα πόλις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι τὸ Βυζάντιον, εἴτε ἢ Κωνσταντινούπολις, Πόλις μεγαλωτάτη, ὠραιότατη καὶ μεγαλοπρεπέστατη, μὲ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἡ Πόλις αὕτη ἦτον οἰκοδομημένη ἐντὸς τῶν κερατῶν Ἀκρωτηρίων, ἐπάνω εἰς ἑπτὰ λόφους, ὁ ὅσον καὶ Ἐπτάλοφος καλεῖται, κτισθεῖσα πρῶτον ὑπὸ Βύζαντος τινος Ἀρχιστρατήγου τῶν Μεγαρέων, κατὰ τὸν ἐν Δελφοῖς χρησμὸν τῶν Ἀπόλλωνος. Μετὰ ταῦτα ὁ μέγας Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων Κωνσταντῖνος, ἐν ἔτει 330 ἀπὸ
Χει-